

ԳԵՂԱԿԱՆԻ

№ 6. 1909. «ԴԵՂԱԿԱՆԻ—Illustration Arménienne» Pour les orphelins arméniens de Cilicie. մեծագիր, 84 երեսից բազկացած մի գիրք է ընտիր թղթի վերայ տառւած շատ գեղեցիկ պատկերներով, որ ապացուցանում է, թէ Մխիթարեան հարք ապրելով Խւրոպայտամ՝ գիտեն բաւագէն օդոււել եւրոպայի տպագւական կատարելագուծութիւնից :

«ԴԵՂԱԿԱՆԻ» պատկերները ներկայացնում են մեր պատմական անցեալն ու ներկան, և ըսդհանուր համաշխարհային նկարչութեան ու գեղարուեստի նմուշները։ «ԴԵՂԱԿԱՆԻ» մի «ընտիր հաւաքածու» է, ուր զետեղուած են հայ և օտարազգի նշանաւոր գրողների մտքերը և վրձինի լաւագոյն տրտայայտութիւնները հայ և օտար լեզուներով, ֆրանսերէն և իտալերէն։

ԺԹ. — դարը հայերը նահատակութեան և արտագաղթի դար կարող է համարուել Տաճկառանի հայերի համար։ Իզարը, կարծւում էր, որ հանգուտութիւն և ապահովութիւն կը ըերի հայերին։ սակայն գրազգաբար անցեալ 1909 թուին Զատկական տօնելին, երբ հայք նոր սահմանագրական կարգերով կառավարուող երկրում առաջին անգամ ուրախ և համարձակ պէտք է տօնէին քրիստոնէական ամենամեծ տօնը, ուրախութիւնը ուուգի և դառն արտասունքի փոխուեց։ Ժուրք կատաղի ամբոխը քաջալերուած հին բռնակալական կարգերին հակամէտ պաշտօնեաներից, հոգևորականներից և առաջաւորներից մի սոսկալի եղեան սկսեց, կոտորելով Կիլիկիայի հայերին և աւերելով ինչ որ հայկական է։ և այս այն ժամանակ, երբ ամենամեծ բռնակալ Արքիւլ Համբէդ Բ. Առւլթանը գահընկեց էր լինում և ամենասահմանագրական Մէհմէդ Ռաշիդ բարձրանում էր 0ոմանեան գահը։

20,000 հայեր կոտորուեցին. Նրանց տները, ինչն ու, ստացուածքները մոխիր դարձան։ կոտորուած հայերի այսիները իրանց ութուկնելի հետ մնացին անաէն, անոք, անտուն, և պատառհացի կարօտ։

Այսիների արտասուրը սրբելու, որբուկներին մի կտոր հաց և պատուպարան հայթայթելու համար ամեն մի զգայուն սիրտ արեց, ինչ կորողացաւ և անում է։ և ահա Աէնետիի Մխիթարեան հարք, իրին մի հատուած հայութեան, կամենալով երանց լուման և ձգել գթութեան և մարդասիրութեան դանձանակի մէջ, գեղեցիկը միացըն օդտակարի հետ և հրատարա-

կեցին «Գեղունի» № 6. որ կարող է ամենանուըք և դեղարուեստօրէն զարդացած ճաշակին բաւարարութիւն տալ: «Գեղունի»-ի մէջ ուշագրաւ է Վեհափառ Տ. Մատթէոս Բ. կաթողիկոսի կոչը—«Կոչ առ պատուական Հայազնեայո». որի մէջ նորին Սրբութիւնը դրում է. «Հայոց պատուական զաւակները՝ այդ ամենատգառն տառապանքին մատնուածներու ազի արտասուքը սրբելու, անսնց անհրաժեշտ պէտքերն յանձանձելու և որբերու կացութիւնը դարմանելու՝ կանուխէն ձեռնարկած են:

Հաւասուի եմ, որ ազեան հեղեղներու մէջ խեղզուած Ազանայի և անոր մնացորդ զաւակներուն ազեկտուր կացութեան օդնութիւնն ողորմասիրական բարձր ոգւով մը կը շարունակեն այն սիրով և եռանդեամբ, ինչպէս արժան է հայ սրտին, հայ զգացման հայ պարտականութեան կատարման» . . .

Մխիթարեան հարք, որ ամեն բանում փափկանկատ են, պէտք է որ ամենայն Հայոց Վեհ. Հայրապետի այս կոչով սկսէին «Գեղունին»:

Յանձնաբարում ենք, որ զգայուն և նըբաճաշակ հայերն ունենան Գեղունին. Նա իւր ընտիր յօդուածներով, գեղեցիկ պատկերներով մեծ հաճոյք կը պատճառի ընթերցողներին և կծառայի նրանց սեղանին որպէս զարդ, իսկ նրան, որպէս գիւ, վճարուած 4 ռուբլի կիլիկիայի որբերի արտասուքը սրբելու գումարի մէջ կմտնի:

Տ. Ա. Ե.

Սացուած գրեր.

Ա. «Գեղունի» 1909 Վենետիկ Ա. Դազար. թիւ 6. Կիլիկիայի հայ որբերի համար. Illustration Arméniene pour les orphelins arméniens de Cilicie.

Գին է Ռուսաստանում 4 ռուբլի:

Բ. Հաշիւ նորանախիջեանի հայազգի աղքատաց Եկեղեցական հոգաբարձութեան 1909 թ. գործունէութեան:

Նոր նախիջեան. 1910:

Գ. Դասազիքը բնագիտութեան Ա. տարի: կազմեցին Յ. Տարտիրոսեան Ա. Օհանջանեան. Երևան 1910 թ. գին է 30 դ.